

kun kunnet lykkes gennem Fagorganisationerne, og disse søger saa det ærede Medlem, trods deres klare og paapegelige Kulturformaal, trods det, de har skabt paa det kulturelle Omraade, dog at lægge for Had. Samfundet begunstiger dog dem, der staar i Organisationer. Samfundet støtter Organisationslivet. Jeg behøver saaledes blot at nævne Sygekasser og Arbejdsløshedskasser, hvis Medlemmer faktisk af Samfundet begunstiges, blot fordi de staar i de paagældende Organisationer.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Slesbager har Ordet for en kort Bemærkning, og derefter maa jeg anse det for rettest, at man indtil videre standser med de korte Bemærkninger.

Slesbager: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har, som sædvanlig, fuldstændig misforstaaet Situationen. Jeg har absolut ikke hævdet, at Organisationerne ikke har haft nogen Betydning; tværtimod er det min Opfattelse, at Fagorganisationerne paa den ene Side og Arbejdsgivernes Organisationer paa den anden Side har haft deres overordentlig store Betydning og er nødvendige i det Samfund, som vi har, men det, som jeg har paataalt, er Organisationernes Overgreb. Men det har det ærede Medlem slet ikke forstaaet; derfor kom hans Bemærkninger ogsaa som en Hund i et Spil Kegler. Men til den højtærede Minister vil jeg gerne rette et Spørgsmaal. Jeg har for mit Vedkommende paataalt Overgrebet, og jeg har ikke lagt Skjul paa, at det for mig er aldeles ligegyldigt, om Overgrebet kommer fra Arbejderne og Fagforeningerne eller fra Arbejdsgiverne og deres Organisation; de Eksempler, jeg har nævnt, har jeg nævnt, fordi de er faldet mig i Haanden i den Presse, jeg har set. Nu hævder jeg for mit Vedkommende, at Overgrebene bør paatales, hvor man saa træffer dem, og jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister: Misbilliger Ministeren disse Forhold, som jeg har draget frem, dels Forholdet fra Holbæk, dels Forholdene med Røgmændene og saa det andet med Brolæggerne, disse Tilfælde, hvor man i „Social-Demokraten“ har stillet de enkelte i Gabestokken? Jeg spørger den højtærede Minister: Misbilliger han dette, og misbilliger hans Parti dette? For hvis ikke man gør det, er det ensbetydende med, at man i Virkeligheden arbejder sammen med de vedkommende og vil forsvare dem.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet. (Slesbager: Naa, Ministeren svarer ikke). — (Socialministeren [Borgbjerg]: Hvad var noget? Formanden har sagt, at der var ikke Plads til flere korte Bemærkninger; men det skal nok komme. Det ærede Medlem kan være ganske rolig. Sikken et Klopfægterfil!).

Lundberg: Det synes, som om det ærede Medlem Hr. Slesbager har meget travlt, men jeg vil nu tillade mig at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er faldet fra de tre Ordførere; jeg skal gøre det meget kort, for det første fordi den højtærede Socialminister saa udførligt har besvaret de Anker, der er fremkommet fra Modstandernes Side, men ogsaa fordi Tiden nu snart maa siges at være saa langt fremrykket, at vi maa tilendebringe Debatten.

Hvis man indenfor Venstre og det konservative Folkeparti mener, at det Forslag, der her foreligger til Behandling, vil skade Produktionslivet, nedsætte Produktionskraften og være ødelæggende for vort Erhvervsliv, er der ikke meget at drøfte, thi saa bliver vi naturligvis aldrig enige, men saa staar vi paa saa vidt forskellige Standpunkter, at enhver Diskussion om Forslaget er frugtesløs. Vi mener nu netop det modsatte. Det ærede Medlem Hr. Drachmann mente, at dette Forslag var en Ukrudtsplante, ja, endogsaa en falmet Papirblomst. Rent bortset fra det kuriøse ved en falmet Papirblomst skal jeg hertil sige, at jeg tror dog, det nok skal vise sig, at de Tanker, der er nedlagt i Forslaget, og nogle Aar vil have faaet en saa god Jordbund, at man ikke længere vil finde noget som helst mærkværdigt i at oprette Bedriftsraad, men den Tid vil komme, da man netop finder en saadan Foranstaltning ganske naturlig og ligefrem.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager henvendte et Par Bemærkninger til mig og udtalte, at jeg havde klart og tydeligt sagt, at det, Socialdemokratiet vilde, var Klassepolitik. Jeg tør vel ikke gaa ud fra, at det ærede Medlem med Villie har villet vende op og ned paa det, jeg har sagt; der bliver derfor kun tilbage, at det ærede Medlem ikke har forstaaet det, ikke har Evnen til at skelne mellem Klassepolitik og Klassekamp. Jeg skal citere et Par Linier, som til fulde viser, at jeg netop ikke udtalte, at vort Parti eller Arbejderne maatte have Ret til at føre Klassepolitik. Jeg sagde: „Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at tage disse